Dosar nr. 4-637/2026
4-26031558-12-4-13032026

H O T Ă R Â R E
În numele Legii

07 mai 2026 **mun. Chişinău**

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani)
În componență:
Președintele ședinței, judecătorul Angela Vasilenco
Grefierul Alexandru Carp
În lipsa:
Persoanei în a cărei privință a fost pornit proces contravențional Constantin Roșca
Agentului constatator din cadrul IP Rîșcani Vorica Iancu
(în privința cărora au fost întreprinse măsurile necesare privind citarea legală)

examinând în ședința de judecată publică, în limba română, cauza contravențională iniţiată de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Rîșcani al DP mun. Chișinău, Iancu Veronica, în privința lu **Roșca Constantin,** ***** pe faptul comiterii contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional,

C O N S T A T Ă:

Făptuitorul Roșca Constantin, se învinuiește că *la data de 17.02.2026 ora 12:00 în *****, Roșca Constantin având la întreținere trei copii minori Roșca Constantin, Roșca Felicia și Roșca Elena nu își îndeplinește corespunzător obligațiile părintești. Copii sunt lăsați frecvent fără supraveghere, sunt neglijați din punct de vedere vestimentar, iar acesta nu manifestă implicarea în procesul educațional al minorilor și nu conlucrează cu autoritatea tutelară în vederea ameliorării situației familiale.*

Acțiunile făptuitorului, de către agentul constatator au fost încadrate în baza art. 63 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia constituie contravenție *neîndeplinirea sau îndeplinirea necorespunzătoare de către părinţi sau de către persoanele care îi înlocuiesc a obligaţiilor de întreţinere, de educare şi de instruire a copilului*.

Totodată, cauza contravenţională şi materialele anexate, împreună cu procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI07 258444, au fost expediate în instanţa de judecată, conform competenței spre examinare în fond la

Judecătoria Chișinău (sediul Buiucani), fiind distribuită judecătorului Angela Vasilenco la 13.03.2026.

În şedinţă de judecată, *făptuitorul, Roșca Constantin* fiind citat despre locul, data și ora examinării cauzei contravenționale, prin citație nu s-a prezentat în instanţa de judecată, nu a solicitat examinarea cauzei contravenționale în lipsa sa. Prin urmare conducându-se de prevederile art. 455 alin.(2) Cod contravențional instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Rîşcani al DP mun. Chişinău, Ianciu Viorica, fiind citată despre locul, data și ora examinării cauzei examinarea cauzei contravenționale prin citație scrisă la adresa electronică, nu s-a prezentat în instanţa de judecată, nu a solicitat examinarea cauzei contravenționale în lipsa sa. Prin urmare conducându-se de prevederile art. 455 alin.(2) Cod contravențional instanța a dispus examinarea cauzei în lipsa acestuia.

Prin urmare, instanța de judecată a întreprins toate măsurile prevăzute de lege pentru a asigura dreptul participanților la proces la participarea efectivă la examinarea cauzei, întru respectarea unui proces echitabil, dar agentul constatator și făptuitorul nu s-au prezentat în instanța de judecată, în pofida înştiinţării despre modalitatea, locul şi timpul examinării cauzei, iar instanţa a dispus examinarea cauzei în absenţa acestuia, cu remiterea copiei de pe hotărâre.

În continuare, verificând materialele cauzei contravenţionale şi procesul-verbal cu privire la contravenție sub aspectul îndeplinirii condiţiilor de fond şi de formă prevăzute de lege pentru valabilitatea sa în coroborare cu expunerile agentului constatator la materialele dosarului contravențional, instanța de judecată reține următoarele.

În drept, în conformitate cu art. 8 alin. (2) din Codul contravențional, este supusă răspunderii contravenționale numai persoana care a săvârșit cu intenție sau din imprudență o faptă prevăzută de legea contravențională.

Potrivit art. 440 alin. (1) din Codul contravențional, constatarea faptei contravenționale înseamnă activitatea, desfășurată de agentul constatator, de colectare și de administrare a probelor privind existența contravenției, de încheiere a procesului-verbal cu privire la contravenție, de aplicare a sancțiunii contravenționale sau de trimitere, după caz, a dosarului în instanța de judecată sau în alt organ spre soluționare.

Potrivit art. 395 alin. (1) pct. 1) lit. b) din Codul contravenţional, instanţa judecă cauzele contravenţionale prevăzute la art. 61, **63–66**, 316–318[1], 320, 336 din acelaşi cod.

Respectiv, în conformitate cu prevederile art. 400 alin. (4) şi (5) din Codul contravenţional, contravenţiile prevăzute la articolele 63–65 se constată de către angajaţii subdiviziunilor subordonate Ministerului Afacerilor Interne care exercită

atribuţiile poliţiei, iar procesele-verbale cu privire la contravenţiile prevăzute la articolele 63–65 se remit spre examinare în fond instanţei de judecată competente.

Conform art. 442 alin. (1) din Codul contravențional, procesul-verbal cu privire la contravenție este un act prin care se individualizează fapta ilicită și se identifică făptuitorul. Procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale și a probelor acumulate, în prezența făptuitorului sau în absența lui.

De asemenea, în conformitate cu prevederile art. 458 alin. (1) din Codul contravențional, examinând cauza contravențională, instanța de judecată este obligată să determine: a) caracterul veridic al contravenției imputate; b) existența cauzelor care înlătură caracterul contravențional al faptei; c) vinovăția persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional; d) existența circumstanțelor atenuante și/sau agravante; e) necesitatea sancționării și, după caz, caracterul sancțiunii contravenționale; f) alte aspecte importante pentru soluționarea justă a cauzei.

Din perspectiva capitolului IV din Cartea I al Codului contravențional, instanța de judecată evidențiază că sancțiunile administrative nu privesc un grup de persoane, ci se adresează tuturor cetățenilor în vederea realizării scopului preventiv și represiv al sancțiunii, iar potrivit art. 38 alin. (4) din legea citată, arestul contravențional poate fi aplicat şi în cazul neexecutării intenționate a unei alte sancțiuni contravenționale, ceea ce conferă faptei natura penală.

Astfel, în materie contravențională au fost recunoscute garanțiile procedurale specifice în materie penală în ceea ce privește dreptul la un proces echitabil, printre care și prezumția de nevinovăție, prevăzută de alin. (2) al art. 6 din Convenția Europeană a Drepturilor Omului (a se vedea *Ziliberberg împotriva Moldovei*, § 35, din 01 februarie 2005; *Angel împotriva României*, § 52, din 04 octombrie 2007 sau *Ozturk împotriva Germaniei* din 21 februarie 1994).

Această împrejurare fundamentează la nivel de principiu că, sarcina probei în procedura contravenționala desfășurată în fața instanței de judecată revine în primul rând organului constatator și, în condițiile în care acesta face dovada vinovăției, făptuitorul urmează să-și probeze nevinovăția.

În asemenea situație, în vederea respectării garanțiilor sus indicate, instanța de judecată va verifica legalitatea și temeinicia procesului-verbal cu privire la contravenție cu seria și nr. MAI07 258444 din 06.03.2026.

Sub aspectul legalității procesului-verbal cu privire la contravenţie, instanța de judecată denotă că, motivele de nulitate absolută a actului atacat pot fi invocate atât de părți, cât și din oficiu de către instanță întru asigurarea respectării principiului legalității și dreptății, consacrate expres în art. 5 și 7 din Codul contravențional.

Legea contravențională prevede redactarea procesului verbal cu privire la contravenție într-o anumită forma *„ad validitatem”*, cu respectarea tuturor prescripțiilor legale de fond și de formă, pentru încheierea sa valabilă, în scopul producerii efectelor juridice, pentru care a fost întocmit, iar în acest context, respectarea exigențelor legale prevăzute la art. 443 din Codul contravențional sunt impuse agentului constatator la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție prin prisma art. 445 din Codul contravențional.

Aşadar, instanța de judecată reține că, procesul-verbal a fost întocmit și perfectat deși este indicat că în prezența făptuitorului, semnătura acestuia nu se regăsește la nici o rubrică în procesul verbal. De către agentul constatator a fost indicat și un martor asistent care a contrasemnat în procesul verbal.

Subsecvent, din cercetarea actului menționat, instanța constată că agentul constatator a respectat prevederile art. 443 alin. (1) lit. a)-h) din Codul contravenţional şi a inserat data (ziua, luna, anul), ora şi locul încheierii, calitatea, numele şi prenumele agentului constatator, denumirea autorităţii pe care o reprezintă; numele, prenumele, domiciliul, ocupaţia persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional, datele din buletinul ei de identitate sau, după caz, din alt act care stabileşte identitatea persoanei, fapta contravenţională, locul şi timpul săvârşirii ei, circumstanţele cauzei care au importanţă pentru stabilirea faptelor şi consecinţelor lor juridice, evaluarea eventualelor pagube cauzate de contravenţie; încadrarea juridică a faptei, norma materială contravenţională şi indiciile calificative ale elementelor constitutive ale contravenţiei; menţiunea prin semnătură despre aducerea la cunoştinţa persoanei în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional a drepturilor şi obligaţiilor lor prevăzute la art.384 şi 387, obiecţiile şi probele pe care persoana în a cărei privință a fost pornit procesul contravențional le aduce în apărarea sa, iar decizia de remitere a cauzei este stipulată clar şi descifrabil.

Totodată, agentul constatator a descris în conținutul actului fapta contravențională, formulată cu suficientă precizie, astfel încât să permită persoanei să decidă asupra conduitei sale și să prevadă, în mod rezonabil, în funcție de circumstanțele cauzei, consecințele acestei conduite, argument prin care instanţa nu a constatat incertitudini la descrierea faptei şi persoanei, dar în privinţa temeiniciei acesteia se va expune *infra*.

Mai mult ca atât, făptuitorul a avut suficient termen pentru a-şi prezenta probele în apărarea sa şi i s-a oferit dreptul să explice poziţia sa cu referire la învinuirea adusă în instanţa de judecată.

În acelaşi context, instanța reiterează că procesul-verbal cu privire la contravenție, în sensul art. 442 din Codul contravențional, este un act prin care se individualizează fapta ilicită şi se identifică făptuitorul, iar procesul-verbal se încheie de agentul constatator pe baza constatărilor personale şi a *probelor*

acumulate, în *prezenţa* făptuitorului sau în absenţa lui, or, în atare circumstanţe, se concluzionează că, în procesul-verbal cu privire la contravenție este necesar de a fi descrisă fapta, în așa fel ca învinuirea formulată să fie clară făptuitorului.

Respectiv, instanţa consideră că a fost respectat integral art. 443 din Codul contravențional la întocmirea procesului-verbal cu privire la contravenție, încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Rîșcani al DP mun. Chişinău, Ianciu Viorica, neexistând cazuri de nulitate absolută care ar putea fi invocate din oficiu, iar în consecință, instanța constată că forța probantă a actului prezentat în instanţă nu a fost înlăturată, el bucurându-se în continuare de prezumția de legalitate și temeinicie instituită de lege în favoarea sa.

Sub aspectul temeiniciei procesului verbal cu privire la contravenţie, instanţa concretizează că dreptul unei persoane de a fi prezumată nevinovată și de a solicita acuzării să dovedească faptele ce i se impută, rezultă cert din art. 375 alin. (1) din Codul contravențional, potrivit căruia, persoana acuzată de săvârșirea unei contravenții se consideră nevinovată atâta timp cât vinovăția sa nu este dovedită în modul prevăzut de prezentul cod.

Totodată, instanța evidențiază că forța probantă a proceselor-verbale este lăsată la latitudinea fiecărui sistem de drept, putându-se reglementa importanța fiecărui mijloc de probă, însă instanța are obligația de a respecta caracterul echitabil al procedurii în ansamblu atunci când administrează și apreciază probatoriul (cauza *Bosoni împotriva Franței*, hotărârea din 7 septembrie 1999).

În această ordine de idei, instanța remarcă că Roșca Constantin este învinuit de comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional.

Respectiv, cu privire la starea de fapt fixată de agentul constatator în procesul-verbal de contravenție și în corespundere cu art. 425 alin. (2), (3), (4), (5) din Codul contravențional, instanța de judecată reține că acuzarea şi-a susţinut poziţia prin următoarele probe:

- *procesul-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI07 258444 din 06.03.2026* încheiat de către agentul constatator din cadrul Inspectoratului de Poliţie Rîșcani DP mun. Chişinău, Ianciu Viorica, prin care ultimul a constatat *„ex propriis sensibus”* fapta prejudiciabilă, statuând asupra vinovăţiei persoanei*;*

- *rapoartele agentului constatator;*

- *solicitarea Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Rîșcani din 28.01.2026 adresată IP Rîșcani prin care* informează că are în evidență copiii, Roşca *****Roşca ***** și Roşca ***** locuință luată cu chirie fără contract de locațiune. Copiii locuiesc împreună cu tatăl acestora, cet. Roşca Constantin, născut *****iar mama, cet. Roşca Alina este decăzută.din drepturile părinteşti conform Hotărârii, emisă de Judecătoria Chişinău, sediul Centru, din 22.05.2024. Pe parcursul instrumentării cazului şi al monitorizării situației copiilor sus-indicați, s-a constatat că tatăl, Roşca Constantin nu îşi îndeplineşte

corespunzător obligațiile părinteşti. Copiii sunt lăsați frecvent fără supraveghere, sunt neglijați din punct de vedere vestimentar, iar părintele nu se implică în procesul educațional al acestora şi nu conlucrează cu autoritatea tutelară în vederea remedierii situației familiale. De asemenea, se cunoaşte că tatăl copiilor consumă frecvent băuturi alcoolice în locuință, împreună cu alte persoane, situații care ulterior degenerează în altercații fizice între aceştia, desfăşurate în prezența copiilor, fapt ce ar putea pune în pericol viața şi securitatea acestora. În legătură cu cele expuse mai sus, în vederea apărării drepturilor copiilor sus-numiți şi în scopul prevenirii unor eventuale situații de risc, interveni respectuos cu solicitarea de a se implica, conform competențelor legale de care dispune, în vederea identificării proprietarului/proprietarilor locuinței, precum şi a altor persoane care ar putea locui la adresa respectivă;

- - solicitarea repetată a Direcției pentru Protecția Drepturilor Copilului sectorul Rîşcani din 28.01.2026 adresată IP Rîşcani prin care se comunică aceleaşi circumstanțe;

- notă telefonică;

- citație expediată în adresa lui Roşca Constantin;

- captură de ecran ce conține un mesaj prin care se somează Roşca Constantin să se prezinte la IP Rîşcani pentru data de 06.03.2026;

- scrisoare de expediere a copiei de pe procesul verbal cu privire la contravenție din data de 06.03.2026 în adresa lui Roşca Constantin;

- raportul de consemnare a celor constatate de către agentul constatator din 06.03.2026;

Analizând procesul verbal cu privire la contravenție și materialul contravențional anexat, instanța reține că s-a admis o eroare în data nașterii și numărul de identitate a făptuitorului, dar eroarea admisă de către agentul constatator la întocmirea procesului verbal cu privire la contravenție MAI07 258444 din 06.08.2026, nu duce la nulitatea absolută și nu este de natură să afecteze esențial fondul cauzei.

Instanța subliniază astfel că, fapta contravențională săvârșită de către Roşca Constantin, a fost constatată personal de agentul constatator și a fost inserată în procesul-verbal cu privire la contravenție cu seria şi nr. MAI07 258444 din 06.03.2026.

Din analiza actului menționat, care în situația relatată *supra* și în condițiile art. 425 alin. (2) – (5) din Codul contravențional constituie o probă pertinentă și concludentă cazului, instanța a stabilit cu certitudine că, Roşca Constantin, *la data de 17.02.2026 ora 12:00 în *****Roşca Constantin având la întreținere trei copii minori *****nu îşi îndeplineşte corespunzător obligațiile părinteşti. Copii sunt lăsați frecvent fără supraveghere, sunt neglijați din punct de vedere vestimentar,*

iar acesta nu manifestă implicarea în procesul educațional al minorilor și nu conlucrează cu autoritatea tutelară în vederea ameliorării situației familiale.

Prin urmare, din probele enunţate, denotă că anume Roșca Constantin a comis fapta constatată, adică a asigurat o educaţie necorespunzătoare a copilului, care a generat plasarea unui video în grupul clasei cu conținut indecent.

La fel din analiza procesului verbal cu privire la contravenție, materialele cauzei și cele declarate de către făptuitor în cadrul ședinței de judecată rezultă că acesta recunoaște învinuirea adusă însă formal a indicat că nu susține procesul verbal.

În argumentarea tezelor, instanţa notează că reieșind din at. 18 alin. (2) al Legii privind drepturile copilului nr. 338-XIII din 15 decembrie 1994, părinţii sau persoanele subrogatorii legale poartă răspundere juridică pentru lipsa de supraveghere permanentă a copiilor de vârstă fragedă şi preşcolară.

În subsidiar, instanța mai statuează că Convenţia ONU privind drepturile copilului prevede în art.18 alin.(1) că statele părţi vor depune eforturi pentru asigurarea recunoaşterii principiului potrivit căruia ambii *părinţi* au responsabilităţi comune pentru *creşterea şi dezvoltarea copilului*, iar părinţii sau, după caz, reprezentanţii săi legali, *sunt principalii responsabili de creşterea şi dezvoltarea copilului*, aceştia trebuind să acţioneze, în primul rând, în interesul suprem al copilului.

La rândul său, conform art. 53 alin. (2) din Codul familiei, *părinţii* poartă răspundere, prevăzută de legislaţie, pentru neîndeplinirea sau *îndeplinirea necorespunzătoare* a obligaţiilor de îngrijire şi *educaţie* a copilului.

Respectiv, potrivit art. 60 alin. (1) şi (2) din acelaşi cod, părinţii au dreptul şi sânt obligaţi să-şi educe copiii conform propriilor convingeri, indiferent de faptul dacă locuiesc împreună sau separat, dar tot ei poartă răspundere pentru dezvoltarea fizică, intelectuală şi spirituală a copiilor şi au prioritate la educaţia lor faţă de oricare alte persoane.

În aceste condiţii, instanţa notează că anume părintele urma să vegheze activităţile copilului, mediul său social, grupurile de interese, timpul petrecut extraşcolar, la caz însă fiind neglijate de către tatăl Roșca Cosnantin, a acestor obligaţii, care în concluzie au generat *întreținerea necorespunzătoare a copiilor minor.*

De altfel, în accepţia instanţei, obligaţia de întreţinere a copiilor minori de către părinţi este o obligaţie primordială a membrilor de familie între care pot exista anumite raporturi de întreţinere, iar aceasta se datorează faptului că copiii minori sunt temporar incapabili să-şi asigure de sine stătător existenţa, mai mult ca atât, aceştia necesită a fi *educaţi şi învăţaţi* de a-şi satisface pe viitor, adică la atingerea vârstei de majorat, existenţa proprie.

Această obligaţie derivă din teza că familia reprezintă pentru el, la o scară primordială, o imagine a societăţii în care va trebui cândva să se integreze şi tot ea va lasa amprenta adâncă asupra personalităţii copilului orientând în partea viaţa sa, iar *a contrario*, în cazul neglijării obligaţiilor de intruire şi de educare a copilului la vârsta nominalizată, urmările se identifică ulterior cele mai deseori în acţiuni delincvente etc.

În continuare, conform jurisprudenţei relevante a Curţii Europene a Drepturilor Omului, instanţele de judecată sunt obligate să demonstreze vinovăţia inculpatului prin adoptarea unor soluţii motivate. Lipsa motivelor reprezintă o încălcare a dreptului la un proces echitabil: …în cazul în care instanţele judecătoreşti naţionale se abţin de a da un răspuns special şi explicit la cele mai importante întrebări, fără a-i oferi părţii care le-a formulat posibilitatea de a şti dacă o anumită susţinere a fost neglijată sau respinsă, acest fapt va fi considerat o încălcare a dreptului la un proces echitabil. (*Ruiz Torija împotriva Spaniei*, 9 decembrie 1994, § 29; *Papon împotriva Franţei (nr. 2)*, dec., 15 noiembrie 2001; *Boldea împotriva României*, 15 februarie 2007, § 30).

În acest context, agentul constatator a făcut dovadă stării de fapt prin probele anexate la dosar și apreciate de instanțe, iar instanța reține că încheierea procesului-verbal este una temeinică, iar fapta contravențională imputată făptuitorului a fost stabilită în acest caz, prin probe acumulate, care indică unanim în privinţa aceleiaşi versiuni de acuzare, pe când făptuitorul la fel a expus poziţia de recunoaştere a vinei în procesul-verbal cu privire la contravenţie, chiar dacă nu s-a prezentat în şedinţa de judecată.

Respectiv, fapta şi vinovăţia făptuitorului au mai fost stabilite şi cu ajutorul prezumției de legalitate a procesului-verbal cu privire la contravenţie cu seria şi nr. MAI07 218711 din 11.02.2026, actul fiind emis cu respectarea tuturor condițiilor de fond și de formă prevăzute de lege, dar și cu prezumția de veridicitate, adică reflectă în mod real ceea ce a stabilit autoritatea emitentă, prezumții consacrate expres în art. 425 alin. (2) și 442 alin. (1) din Codul contravențional, care în opinia instanței, sunt legale, în sensul pe care inclusiv instanța europeană îl dă acestei noțiuni **(***Salabiaku împotriva Franței*, hotărârea din 7 octombrie 1988, par. 28; *Telfner împotriva Austriei*, hotărârea din 20 martie 2001, par. 16).

Conjunctura relatată a fost admisă astfel şi de către Curtea Europeană a Drepturilor Omului și în Decizia *Haiducu şi alţii contra României* din 13 martie 2012, în care a fost statuat că, prevederile art. 6 par. 2 din Convenție nu se opun aplicării unui mecanism care ar instaura o prezumție relativă de conformitate a procesului-verbal cu realitatea, prezumție fără de care ar fi practic imposibil să sancționezi încălcările legislației, intrând în competenta poliției.

În aceste condiţii, instanţa statuează în afara oricăror dubii, că într-adevăr fapta incriminată a avut loc, fiind comisă cu bună-ştiinţă şi respectiv cu vinovăţie

de către Roșca Constantin, iar astfel, probele apreciate fiecare în parte și pe toate în ansamblul lor, coroborează între ele, se completeze unele pe altele, nu trezesc nici o îndoială și dovedesc cert comiterea contravenției imputate acesteia, care se încadrează în limitele laturii obiective a contravenţiei prevăzute la articolul 63 alin. (1) din Codul contravenţional.

Pe lângă aceasta, instanța nu a determinat nici alte circumstanțe prevăzute în art. 441 al din Codul contravențional, care ar înlătura răspunderea contravențională.

În continuare, instanţa reţine că dosarul contravențional în privința lui Roșca Constantin, pe semnele contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional a fost expediat în instanța de judecată pentru examinare în fond, fiind recomandată aplicarea unei sancţiuni *in concreto* sub formă de amendă.

În acest caz, potrivit art. 7 din Codul contravențional, persoana poate fi sancţionată numai pentru contravenţia în a cărei privinţă este dovedită vinovăţia sa, cu respectarea normelor prezentului cod, iar conform prevederilor art. 41 alin. (1), (2) din acelaşi cod, sancţiunea contravenţională se aplică în funcţie de caracterul şi de gradul prejudiciabil al contravenţiei, de caracteristica persoanei şi de circumstanţele atenuante şi agravante, iar faţă de persoana a cărei vinovăţie este dovedită se aplică o sancţiune echitabilă, în limitele şi în conformitate cu dispoziţiile codului contravenţional.

Astfel, în calitate de circumstanțe atenuante instanța de judecată apreciază în contextul art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, comiterea pentru prima dată a unei fapte contravenționale, deoarece la materialele cauzei nu au fost administrate probe contrare şi nici nu s-a invocat faptul dat, precum şi recunoaşterea vinei expuse în procesul-verbal cu privire la contravenţie, iar în calitate de circumstanţe care ar agrava răspunderea făptuitorului, instanţa de judecată nu identifică nici un argument în acest sens.

Respectiv, *sub aspectul individualizării pedepsei*, instanța de judecată precizează că, va fi administrată în limitele impuse de art. 30 alin. (2) din Codul contravențional și în limitele stabilite de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional, or în conformitate cu art. 22 din Constituție, nu se va aplica nici o pedeapsă mai aspră decât cea care era aplicabilă în momentul comiterii actului delictuos, iar la momentul comiterii şi în prezent, contravenţia incriminată prevedea o sancţiune *cu amendă de la 6 la 15 unități convenționale sau cu muncă neremunerată în folosul comunității de la 15 la 25 de ore.*

Instanța de judecată mai evidențiază că orice sancțiune juridică, inclusiv cea contravențională, nu reprezintă un scop în sine, ci un mijloc de reglare a raporturilor sociale, de formare a unui spirit de responsabilitate, iar pentru aceasta nu este nevoie ca în toate cazurile să se aplice sancțiunea maximă, or sancțiunile

juridice constituie nu mijloace de răzbunare a societății, ci de prevenire a săvârșirii faptelor ilicite și de educare a persoanelor vinovate.

La fel, conform art. 37 alin. (3) din Codul contravenţional, munca neremunerată în folosul comunităţii poate fi aplicată doar persoanelor care acceptă să execute o asemenea sancţiune, cu excepția contravenției prevăzute la art. 78^1 și 318^1, pentru care acordul persoanei nu este necesar.

În aceste context, instanţa va ţine cont de atitudinea făptuitoarei, care şi-a expus poziţia faţă de acuzaţia adusă prin recunoașterea vinovăției sale, de împrejurările săvârșirii faptei astfel cum a fost reţinută de către instanţă, de comportamentul făptuitoarei la momentul constatării faptei, de necesitatea prevenirii în viitor a unor fapte similare, precum şi faptul că nu se atestă la materialele cauzei informaţii privind alte antecedente penale și contravenţionale în privința acesteia, care ar caracteriza-o din punct de vedere negativ sau lipsa acordului privind executarea unei munci neremunerate în folosul comunităţii.

În baza celor enunțate *supra*, având în vedere circumstanțele cauzei şi faptul recunoaşterii vinovăţiei de către făptuitor, prin prisma art. 42 alin. (2) din Codul contravenţional, instanța de judecată constată vinovăția lui Roșca Constantin, în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din acelaşi cod și îi aplică făptuitoarei o sancțiune sub formă de amendă în cuantumul minim aplicabil, de 6 unităţi convenţionale, după cum statuează imperativ sancţiunea normei speciale şi care reprezintă echivalentul sumei de 300 lei.

De asemenea, instanţa va informa pe Roșca Constantin că în conformitate cu prevederile art. 34 alin. (3) din Codul contravenţional, aceasta va fi în drept să achite jumătate din amenda stabilită dacă o plăteşte în cel mult 3 zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz se consideră că sancţiunea amenzii este executată integral, cu excepţia cazului în care a fost contestată decizia de aplicare a sancţiunii contravenţionale şi contravenientul nu şi-a retras cererea de contestare a deciziei, emisă asupra cauzei contravenţionale, până la cercetarea judecătorească.

În acest mod, la cazul dedus judecării cauzei, instanţa apreciază că făptuitorul este susceptibilă de executarea unei sancțiuni contravenționale, având împlinită vârsta de 18 ani, dar totodată consideră că în privinţa lui Roșca Constantn poate fi aplicabilă o sancţiune cu un grad mai redus de severitate şi la limita minimă a acesteia, în cuantumul nominalizat, or instanţa nu manifestă intenţia agravării situaţiei făptuitorului, ci doar pedepsirea sa corespunzător faptei comise de acesta.

În conformitate cu prevederile art. 34, 395, 400 alin. (5), 460 şi 462-463 din Codul contravențional, instanţa de judecată,

H O T Ă R Ă Ş T E:

Se recunoaşte vinovat **Roșca Constantin** în comiterea contravenției prevăzute de art. 63 alin. (1) din Codul contravențional și i se aplică acestuia o sancțiune cu amendă în cuantum de 6 (şase) unităţi convenţionale, ce reprezintă echivalentul sumei de 300 (trei sute) lei.

Se explică lui **Roșca Constantin** că, în conformitate cu art. 34 alin. (3) din Codul contravențional, este în drept să achite jumătate în amenda stabilită, dacă o plătește în cel mult 3 (trei) zile lucrătoare de la data aducerii la cunoştinţă a deciziei de aplicare a sancţiunii contravenţionale, iar în acest caz, se consideră că sancțiunea amenzii este executată integral.

Hotărârea poate fi atacată cu recurs, în termen de 15 (cincisprezece) zile, la Curtea de Apel Centru prin intermediul Judecătoriei Chișinău (sediul Buiucani).

Președintele ședinței,
judecătorul **Angela VASILENCO**